Dimarts 2 de Quaresma

Text de l'Evangeli (*Mt* 23,1-12): En aquell temps, Jesús parlà a les multituds i als seus deixebles, dient: «Sobre la càtedra de Moisès s'han assegut els escribes i els fariseus. Totes les coses que us diguin, feu-les i observeu-les, però no feu segons les seves obres, ja que diuen i no fan. Perquè lliguen fardells pesats i insuportables, i els carreguen damunt les espatlles dels homes, però ells ni amb el dit no els volen moure. Totes les seves obres les fan per tal de ser vistos pels homes; per això eixamplen les seves filactèries i engrandeixen les franges. Els agrada el primer lloc en els convits i els primers seients en les sinagogues, i de ser saludats en les places, i que la gent els anomeni Rabbí. Però vosaltres, no vulgueu que us diguin Rabbí, perquè un és el vostre Mestre, i tots vosaltres sou germans. I de vosaltres, no vulgueu anomenar ningú Pare sobre la terra, ja que un és el vostre Pare, el celestial. I no us digueu Mestres, perquè el vostre Mestre és un, el Crist. El qui és més gran de vosaltres serà el vostre servidor. El qui s'exalci serà humiliat, i el qui s'humilii serà exalçat».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Un és el vostre Mestre, un és el vostre Pare»

Pbro. Gerardo GÓMEZ
(Merlo, Buenos Aires, Argentina)

Avui, més que mai, hem de treballar per la nostra salvació personal y comunitària, com diu sant Pau, amb respecte i serietat, ja que «ara és el dia de salvació» (2Co 6,2). El temps quaresmal és una oportunitat sagrada donada pel nostre Pare per tal que, amb una actitud de profunda conversió, revitalitzem els nostres valors personals, reconeguem les nostres errades i ens penedim dels nostres pecats, de manera que la nostra vida esdevingui —per l'acció de l'Esperit Sant— una vida més plena i madura.

Amb vista a adequar el nostre capteniment al del Senyor Jesús és fonamental un gest d'humilitat, tal com diu el Papa Benet: «Que [jo] em reconegui com el que sóc, una creatura fràgil, feta de terra, destinada a la terra, però, a més, feta a imatge de Déu i destinada a Ell».

En l'època de Jesús hi havia molts "models" que pregaven i actuaven per a ser vistos, per a ser reverenciats: pura fantasia, personatges de cartró, que no podien estimular la creixença i la maduresa dels seus veïns. Llurs actituds i comportaments no mostraven el camí que mena envers Déu: «No feu

segons les seves obres, ja que diuen i no fan» (Mt 23,3).

La societat actual també ens mostra una infinitat de models de capteniment que aboquen a una existència vertiginosa, esbojarrada, tot afeblint el sentit de transcendència. No deixem que aquests falsos referents ens facin perdre de vista el veritable mestre: «Un és el vostre Mestre, un és el vostre Pare, el vostre Mestre és un, el Crist» (Mt 23,8.9.10).

Aprofitem, doncs, la quaresma per tal d'envigorir les nostres conviccions com a deixebles de Jesucrist. Provem de tenir moments sagrats de "desert" on ens retrobem amb nosaltres mateixos i amb el vertader model i mestre. I enfront de les situacions concretes que no sabem com reaccionar, ens podríem preguntar: què en diria Jesús?, com actuaria Jesús?

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «És millor callar i obrar que parlar i no obrar. Bona cosa és ensenyar, si el qui ensenya també obra» (Sant Ignasi d'Antioquia)

- «Avui més que mai, l'Església és conscient que el seu missatge social esdevindrà creïble pel testimoni de les obres, abans que per la seva coherència i lògica interna» (Sant Joan Pau II)

- «L'escàndol té una gravetat particular en virtut de l'autoritat d'aquell que el causa o de la feblesa dels qui el reben (...). L'escàndol és greu quan el donen els qui, per naturalesa o per funció han d'ensenyar i educar els altres. Jesús n'acusa els escribes i els fariseus: els compara a llops disfressats d'anyell» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.285)

Altres comentaris

«No feu segons les seves obres, ja que diuen i no fan»

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui, Jesús ens crida a donar testimoni de vida cristiana mitjançant l'exemple, la coherència de vida i la rectitud d'intenció. El Senyor, tot referint-se als mestres de la Llei i als fariseus, ens diu: «No feu segons les seves obres, ja que diuen i no fan» (Mt 23,3). És una acusació terrible!

Tots tenim experiència del mal i de l'escàndol —desorientació de les ànimes— que causa l'antitestimoni, és a dir, el mal exemple. Alhora, tots també recordem el bé que ens han fet els bons exemples que hem

vist al llarg de les nostres vides. No oblidem la dita popular que afirma que «més val una imatge que mil paraules». En definitiva, «avui més que mai, l'Església és conscient que el seu missatge social es farà creïble pel testimoni de les obres, abans que per la seva coherència i lògica interna» (Joan Pau II).

I una modalitat de mal exemple especialment perniciosa per a l'evangelització és la manca de coherència de vida. Un apòstol del tercer mil·leni, que es troba cridat a la santedat enmig de la gestió dels assumptes temporals, ha de tenir present que «solament la relació entre una veritat conseqüent amb si mateixa i el seu acompliment en la vida pot fer brillar aquella evidència de la fe esperada pel cor humà; només a través d'aquesta porta [de la coherència] entrarà l'Esperit en el món» (Benet XVI).

Finalment, Jesús es lamenta dels qui «Totes les seves obres les fan per tal de ser vistos pels homes» (Mt 23,5). L'autenticitat de la nostra vida d'apòstols del Crist reclama la rectitud d'intenció. Hem d'actuar, sobretot, per amor a Déu, per a la glòria del Pare. Tal com podem llegir al Catecisme de l'Església, «Déu creà tot per a l'home, però l'home fou creat per a servir i estimar Déu i per a oferir-li tota la creació». Heus ací la nostra grandesa: servir a Déu com a fills seus!